

عنوان مقاله:

کاربرد روش های نوین سنجش از دور و تداخل سنجی راداری در مقایسه با سایر روش های کلاسیک در تحلیل رانش زمین

محل انتشار:

همایش یافته های نوین در هوافضا و علوم وابسته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مهدی اصلاح - کارشناسی ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی

خلاصه مقاله:

ایران به دلایل زمین شناسی و اقلیمی خاص، مستعد زمین لغزش های بزرگی است. از این رو بررسی و مطالعه این پدیده برای زمین شناسان ایرانی بسیار حائز اهمیت است. تاکنون روش های گوناگونی از قبیل ترازوی یابی و تاکئو متری و GPS و اندازه گیری لیزری جهت بررسی و مطالعه این پدیده ارائه شده است. این روش ها بر خلاف تداخل سنجی راداری تنها قادر به انجام اندازه گیری های نقطه ای هستند و نمی توانند زمین لغزش را به صورت کینماتیک پایش کنند. همچنین، روش تداخل سنجی بدون نیاز به کار میدانی و در سطحی وسیع قادر به پایش به زمین لغزش است. فناوری های سنجش از دور ابزاری ارزشمند برای شناسایی، پایش و تهیه نقشه سطح زمین لغزش ها و متعاقباً شالوده اساسی برای ارزیابی خطر و ریسک زمین لغزش می باشند. دیده و همه جانبه تصاویر سنجش از دور رادار آن را به ابزاری قدرتمند برای تهیه نقشه های پراکنش و ارزیابی خطر و ریسک زمین لغزش ها در فواصل زمانی مختلف تکرار شونده تبدیل نموده است. سنجنده های با گشودگی ترکیبی (SAR)، به منظور کاربردهای تداخل سنجی تفاضل، فرصت جدیدی برای تهیه نقشه و پایش و تغییر شکل های بطئی و کند و حتی سریع زمین در زیر زمین لغزش، به هنگام سازی نقشه های ثبتي پراکنش زمین لغزش، بازیابی سری های زمانی حرکات زمین لغزش و متعاقباً تهیه نقشه های خطر و ریسک فراهم آورده است. بنابراین امروزه روش نوین تداخل سنجی راداری نسبت به روش های کلاسیک مورد توجه بیشتری قرار گرفته است. در این مقاله، کاربرد سنجش از دور راداری و دلیل های برتری آن مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

تاکئومتری، تداخل سنجی راداری، ترازیبی، زمین لغزش، GPS،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/441601>

